

ROOSEVELTOV NACRT PRED OBEMA ZBORNICAMA

VODITELJ ZBORNICNEGA ODSEKA ZA DELAVSKE ZADEVE BO NAČRTU NASPROTOVAL DO SKRAJNOSTI

Senator Wagner je prepričan, da bo zakonski osnutek že do petka odobren, ker se z njegovo predlogo glede preskrbe nezaposlenih ne sme predolgo odlašati. — Predlog, da bi dobivali delavci v vladnih delavskih kempah po petdeset dolarjev na mesec, je propadel. — Dobro pivo se bo zakasnilo.

WASHINGTON, D. C., 27. marca. — Tako v poslanski zbornici kakor tudi v senatu so danes precej ugodno poročali o predlogi predsednika Roosevelta, naj se namesti dvestopetdeset tisoč nezaposlenih po vladnih kempah.

Dela, ki bi jih vršili ti ljudje, bi ne predstavljala nikake konkurence že sedaj zaposlenim delavcem.

Predsednik zborničnega odseka, kongresnik Connery, je predlagal, naj bi dobili ljudje, ki bi bili zaposleni pri pogozdovanju, poleg hrane, obleke in stanovanja še po petdeset dolarjev na mesec, ne pa samo trideset, kot je priporočil predsednik. Njegov predlog je bil poražen.

Ugovor republikanskega voditelja McNary-a je v senatu preprečil takojšnjo razpravo o predlogi.

Zbornica se je po kratkem posvetovanju odgodela do srede. Tako v poslanski zbornici kot tudi v senatu se bodo vršile velike debate, in če bo predsednikov predlog sprejet, bo sprejet v znatno izpremenjeni obliki.

V poslanski zbornici načeljuje odseku za delavske zadeve demokrat, ki je rekel, da se bo do "britkega konca boril proti predsednikovi predlogi".

V senatu so vložili danes demokrata Wagner iz New Yorka in Costigan iz Colorada ter republikanec La Follette iz Wisconsin tako obširno predlogo za boj proti nezaposlenosti, kakoršna dosedaj še ni bila predložena kongresu.

Senatorji zahtevajo petsto milijonov dolarjev za direktno podporo nezaposlenim po posameznih državah.

Republikanec Vandenberg iz Wisconsin je zahteval stoštirideset milijonov dolarjev za pogozdovanje. Ta denar naj se vzame iz fonda za javne gradnje. Predlog je bil v soglasju z nazori predsednika Roosevelta in Ameriške Delavske Federacije.

Connery je zopet stopil v opozicijo, češ, da se bo boril proti vsaki postavi, ki bi dovoljevala predsedniku zaposliti svobodne ameriške delavce in jim plačevati malenkostno vsoto na dan.

WASHINGTON, D. C., 27. marca. — Poljedelski tajnik Wallace je predložil danes kongresu obsežen načrt, kojega cilj je urediti farmske dolgove na ta način, da bi jih vlada refinancirala.

WASHINGTON, D. C., 27. marca. — Kolikor prideta kongres in predsednik Roosevelt vpoštev je zadeva glede dobrega piva rešena. Sedaj je odvisno od posameznih držav, da določijo na kak način in pod kakimi pogoji se bo prodaja vršila.

Predloga, ki jo je podpisal predsednik Roosevelt, bo postala zakon dne 6. aprila. Prodaja piva bo že 7. aprila dovoljena, toda ne po vseh državah. V državi New York se bo najbrž zakasnila tja do meseca maja, ker newyorška zakonodaja nasprotuje governerjevemu predlogom glede kontrole.

Včeraj je dobilo dvanajst newyorških pivovarn dovoljenje, da smejo točiti pivo iz velikih sodov v steklenice. V vse pivovarne so bili poslani posebni nadzorniki, ki bodo to delo nadzorovali.

Razorožitvena konferenca se je odgodila

TRIODSTOTNO VINO — NEKAJ NEMOGOČNEGA

Vinogradniki zavidajo pivovarnarjem, ker bo njihova industrija kmalu v najbohotnejšem cvetju.

Los Angeles, Cal., 27. marca. — V Californiji je na milijone in milijone izbornega in uležanega vina, toda križ je, ker se ga ne sme prodajati oziroma piti. Nova postava dovoljuje vino, ki pa ne sme vsebovati več nego tri in četrt odstotka alkohola.

Tako vino bi ne bilo užitno in bi se prehitro pokvarilo.

Tega mnenja niso samo izvedenci pač pa tudi preprosti vinogradniki.

Navzlic temu si pa prizadevajo najti kak način, da bi napravili iz vina pijačo, ki bi bila dobra in užitna ter bi bila obenem v soglasju z določbami postav.

California zavidajo pivovarnarjem, kojih industrija bo v kratkem času v najlepšem cvetju, dočim bodo morali sami še čakati na prekle 18. amandementa.

Kdaj približno bo preklican in če bo sploh, pa živa duša ne ve.

ZAGONETEN NAPAD V TEX.

Zamorca s t a usmrtila člana ugledne družine, njegovo spremljeval ko sta pa zlorabila. — Zasedujejo ju s policijskimi psi.

San Antonio, Texas, 27. marca. — Danes ponoči se je završil na Scott Road, med Southmore Boulevard in Brays Bayou drzen zločin.

William W. Poreh, ki je član ene najuglednejših tukajšnjih družin, se je nahajal v avtomobilu s svojo spremljevalko, 24-letno Adele Torian.

Naenkrat se pojavita poleg avtomobila dva zakrinkana in oborožena zamorca. Rekla sta jima, naj izstopita, kar sta tudi storila.

Ali ti nistem zapovedal, da drži roke kvišku! — je vzkliknil zamorec in takoj nato oddal par strelcev v Poreha, ki se je mrtev zgrudil na tla. Adele Torian je pokleknila k truplu in začela mlo prositi, napadalec, naj ga odvedeta v bolnišnico.

Napadalec se pa nista menila za njene prošnje, ampak sta jo zvezala in ji storila silo. Nato sta mrtevca okradla in pobegnila.

Dekle je vse preplašeno dospelo v mesto in javilo zadevo policiji, ki je takoj začela zasledovati napadalec s policijskimi psi.

Zasledovanje je bilo pa dosedaj še brez vsakega uspeha.

PRESTE BODO POCENI.

Predsednik "American Cone & Pretzel Co." je izjavil, da bodo preste, ki bi jih ob dobrem pivu zelo težko pogrešali, boljše in bolj poceni.

Več tovarn za preste, ki so z nastopom prohibicije zaprle svoja vrata, je začelo znova obratovati.

GOSPODARSKA KONFERENCA

Zastopnik Anglije se je že začel posvetovati s člani ameriškega državnega departmenta. — Konferenca se bo že majestala.

London, Anglija, 27. marca. — Danes se je izvedelo iz zanesljivega vira, da se je začel angleški poslanik v Združenih državah, Sir Ronald Lindsay, posvetovati z ameriškim državnim departmentom glede gospodarskega položaja.

Ta posvetovanja so nekaka predpriprava za svetovno gospodarsko konferenco, ki se bo vršila v Ženevi.

Kaj se bo začela, še ni natančno določeno, toda zdi se, da najkasneje meseca maja.

Izvedelo se je tudi, da je predsednik Roosevelt povabil v Washington angleškega ministrskega predsednika Ramsaya MacDonalda.

Amerika je obvestila Anglijo, da pred zaključkom gospodarske konference ne bo razpravljala z nikomur glede revizije vojnih dolgov.

Washington, D. C., 27. marca. — Državni tajnik Hull je naročil poslaniku Normanu H. Davisu, naj napne vse sile, da se bo svetovna gospodarska konferenca čimprej sestala.

Davis se je na poti v Ženevo ustavil v Londonu in sporočil angleški vladi željo ameriškega državnega departmenta. O isti zadevi bo obvestil tudi italijansko in nemško vlado.

Pariz, Francija, 27. marca. — Francoski zunanji minister Paul Bonecour je izjavil, da bo šla uravnavanje vojnih dolgov v roki s svetovno gospodarsko konferenco.

— Mi bomo storili vse, kar je v naši moči — je dejal — da se bomo gledali te koeljive zadeve sporazumeli z Združenimi državami.

ROK ZA "HOARDERJE" JE POTEKEL

Washington, D. C., 27. marca. — Z današnjim dnem je potekel rok za one Amerikance, ki so si nagromadili v raznih skrivališčih zlata in zlatega denarja. Imena vseh onih, ki so v zadnjih dveh letih vzeli iz bank zlati depar in ga do danes niso vložili nazaj v banke, so znana bančnim oblastim.

Za "hoarderje" določa najnovejša postava deset let ječe oziroma deset tisoč dolarjev kazni ali pa oboje.

Zaenkrat se še ne ve, kako ostro bo nastopila zvezna vlada proti tem ljudem.

Dosti zlata je bilo poslanega v Evropo, dosti ga je pa še vedno po privatnih skrivališčih.

NEMIRI V MEHIKI

Mexico City, Mehika, 27. marca. — Ker so dijaki na Mehiki Univerzi vpriporili že več resnih demonstracij, jim je predsednik Rodriguez zapretil, da bo poslal proti njim zvezno vojaštvo, če vbo doče ne bodo mirovali.

Predsednik je mnenja, da so študentje pod vplivom tujezmskih agitatorjev.

AMERIKA NE BO PROTESTIRALA

Preganjanje Židov v Nemčiji je ponehalo. — Ameriški državni tajnik je dobil tozadevno poročilo.

Washington, D. C., 27. marca. — Ko so začela prihajati iz Nemčije poročila o preganjanju in trpinčenju Židov, so začele razne ameriške židovske organizacije izvajati pritisk na ameriško vlado in jo pozivati naj posreduje in naj s svojim vplivom napravi konec preganjanju.

Ameriški državni tajnik Cordell Hull se je natančno informiral o položaju ter prišel do zaključka da ni zaenkrat nobenega povoda za protest. Preganjanje Židov v Nemčiji je prenehalo; nemški državni kanceler Hitler je izjavil, da bodo vsi tujezemci v Nemčiji zaščiteni ter da ne bo noben nemški podanik preganjan zaradi veroizpovedi ali plemena, ki mu pripada.

Navzlic temu so se pa vršili danes po nekaterih velikih ameriških mestih protestni shodi na katerih niso nastopali samo židovski govorniki, pač pa tudi govorniki katoliške in protestantske veroizpovedi.

Židje so dobili na svojo stran celo bivšega guvernerja newyorške države, Al. Smitha, ki je znao katoličan.

TRIJE ANGLEŽI SO ŠE VEDNO V RUSKI JEČI

Sprva je bilo rečeno, da bodo izpuščeni pod jamščino, pa so se oblasti premislile. — Časopisje proti Angliji.

Moskva, Rusija, 27. marca. — Trije angleški inženirji, ki so obdolženi sabotaže, so še vedno v zaporu. Prejšnji teden je državno pravništvo je izjavilo, da bodo izpuščeni pod jamščino, kar se pa ni zgodilo.

Zanje se je bila zavzela Metropolitan Vickers Co. iz Manchester, ki jih je tudi poslala v Rusijo. Anglija je celo zapretila s prekinitvijo diplomatskih zvez, če bi ne bili izpuščeni. Toda vse skupaj ni nič pomagalo. Obravnava proti njim se bo v kratkem začela, in če bodo spoznani krivim, jih bo zadel zaslužena kazen.

Obdolženi so, da je bilo z njihovo vednostjo uničeno dosti materiala, ki ga rabi Rusija za svoje elektrarne.

Sovjetska časopisa "Izvestja" in "Pravda" napadala Anglijo, ker je hotela z raznimi pretujami dojeti, da bi bili inženirji zpuščeni. "Pravda" piše: — Niti prekinjenje diplomatskih odnosov ne bi preklelo trgovske pogodbe ne more pripraviti Sovjetske Unije do tega, da bi izpustila obtožence. Angleži, ki so zaposleni v Rusiji, se izpostavljajo istemu riziku kot bi se mi izpostavili v svoji lastni deželi, če bi zakrivali kako nepostavno dejanje. Ljudje, ki jih smatramo za krive, bodo procesirani soglasno s postavbo.

DRŽAVE SE DELOMA STRINJAJO Z MACDONALDOVIM PREDLOGOM

ŽENEVA, Švica, 27. marca. — Razorožitvena konferenca je danes sprejela angleški načrt glede razorožitve in varnosti, ki bo tvoril temelj za prihodnja pogajanja. Nato se je konferenca preko velikonočnih praznikov odgodila ter se bo sestala šele 25. aprila. Po dolgotrajni debati je bil angleški načrt v principu odobren. Ameriški zastopnik Hugh Gibson se ni udeležil posvetovanj.

PRISILNO DELO NA NEMŠKEM

Vsa Nemčija je pod kontrolo diktatorja. — Nemčija je popolnoma centralizirana država, tako kot niti pod Bismarckom ni bila.

Berlin, Nemčija, 27. marca. — Nemški kanceler Hitler je takorekoč preko noči pretvoril Nemčijo v resnično centralizirano državo. Tako centralizirana ni bila niti v Bismarckovem času.

Njegov cilj je "tretje nemško cesarstvo". Da bo dosegel ta svoj cilj, bo uvedel prisilno delo in skušal dobiti kontrolo nad strokovnimi unijami.

Njegov program je skrajno radikalni in se glasi:

— Popolno zatrtje vsake politične opozicije. Hitler mora imeti v vseh oziirih popolno oblast

Svoboda tiska in svoboda govora bo odpravljena. Nadalje bodo odpravljene vse ustavne svoboščine. Hitlerjevi ljudje naj imajo pravico brez vsakega sodnijskega dovoljenja preiskati vsakega človeka in vsak dom

Sleheni, ki bo dajal tujezemskemu časopisju informacije, ki bi utegnile škodovati vplivu Nemčije, bo najstrožje kaznovan. Slična kazen bo žadela vsakega, ki bo širil bodisi resnične ali neresnične vesti, ki so škodljive ugledu Nemčije. Kdor napade vladnega uradnika bo kaznovan s smrtjo.

V Nemčiji je osem koncentracijskih taborov; v vsakem je prostora za tisoč političnih jetnikov. Jetniki bodo razdeljeni v razrede, soglasno z njihovimi obnašanjem

Vsi jetniki bodo morali delati. V koncentracijskih taboriščih bo vladala vojaška disciplina. Jetniki bodo prisiljeni vsako jutro in vsak večer pol ure moliti.

Nadalje je Hitler napovedal boj strokovnim organizacijam. Tudi v delavskih zadevah hoče imeti edino in odločilno besedo.

5300 ODKUPNINE ZA SINA

Warren, Ohio, 27. marca. — Pred osmimi dnevi so trije dobro oboroženi moški odvedli petnajstletnega Petra Meyersa. Pustili so pismo, v katerem so zahtevali tristo dolarjev odkupnine. Obupani oče je izjavil, da je pripravljen plačati odkupnino, če dobi sina nebi se mi izpostavili v svoji lastni deželi, če bi zakrivali kako nepostavno dejanje. Ljudje, ki jih smatramo za krive, bodo procesirani soglasno s postavbo.

Francoski delegat je rekel, da je njegova vlada pripravljena sprejeti angleški načrt kot temelj za "iprijateljsko razpravo". Zastopnik Nemčije je mnenja, da bodo sprejeti načrt v Berlinu kot sredstvo za doseg enakopravnosti v orožju, ki jo Nemčija tako vztrajno zahteva.

Angleški zunanji minister Sir John Simon je v svojem zaključnem govoru ponovil izjavo ministrskega predsednika MacDonalda, da se načrta ne sme smatrati za nekaj posvečen dokument, katerega ni mogoče niti za pčico izpremeniti. Navzlic temu je pa pozval delegate, naj bodo zmerni, ko bodo predlagali spremembe oziroma dodatke.

Po mnenju Sir Simona je treba priti v zadevi razorožitve do sporazuma, ker bi v nasprotnem slučaju mednarodno nezaupanje še bolj naraslo, kar bi utegnilo postati usodopolno za Evropo.

Angleški razorožitveni načrt je predložil dne 16. marca ministrski predsednik MacDonald v Ženevi.

Načrt določa, naj se poveča nemška armada za dvestotisoč mož, dočim naj bosta francoska in italijanska armada enaki po številu vojaštva.

EINSTEIN SE BO NASELIL V BELGIJI

Southampton, Anglija, 27. marca. — Na parniku "Belgenland" sta dospela sem na poti proti Antwerpenu slavni nemški učenjak Albert Einstein in njegova žena. Einstein je rekel, da se bo začasno naselil v nekem belgijskem letovišču.

V Nemčiji se ne bom vrnil — je dejal časnikiški poročevalec — dokler bo imela Nemčija fašistično vlado. V deželi, kjer ni svobode govora, mi ne kaže živeti.

BIVŠI TISKAR PODEDOVAL

Kovington, Ky., 27. marca. — Bivšemu tiskarju Michaelu Maloneyu sa sporočili, da je dedič milijonske zapuščine. On in štirje njegovi sorodniki si bodo razdelili med seboj pet milijonov dolarjev, katere jim je zapustil Thomas J. Maloney, ravnatelj Lorillard Tobacco Company; ki je pred kratkim umrl v Neaneek, N. J., star 73 let.

JAPONSKA JE IZSTOPILA IZ LIGE

London, Anglija, 27. marca. — Kromski svet je v svoji plenarni seji soglasno izjavil, naj Japonska izstopi iz Lige narodov. Posvetovanje se je vršilo v cesarski palači, in navzoč je bil tudi cesar Hirohito. Izid glasovanja je bil danes popoldne brzojavno sporočen Siru Ericu Drumundu, glavnemu tajniku Lige.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Penedik, Trezor.
Place of business of the corporation and address of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inosestrstvo za celo leto	\$7.00
Na šest let	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelje in praznikov.

Dopolni bres podpla in osebosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivališče naznanil, da hitreje najdemo naslovaika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

KOLIKO STANEJO BREZPOSELNI DELAVCI

Mednarodni urad dela v Ženevi je sestavil za mednarodno konferenco za skrajšanje delovnega časa zelo zanimivo in poučno poročilo: "Delovni čas in brezposelnost".

V tem poročilu je točna statistika, ki nazorno kaže, koliko posamezne države porabijo za podpiranje brezposelnih.

V Belgiji so n. pr. izdatki iz "Fonda za potrebne" skupno s podporami za družine brezposelnih delavcev znašali v letu 1930 skupaj 34 milijonov frankov. V letu 1931 so podpore narasle že na 360 mil. frankov.

V Nemčiji so skupni izdatki zavarovanja za brezposelnost v občinski podpore za dobrodelne svrhe znašale v letu 1928 skupaj 1 milijardo 151 milijonov zlatih mark. V letu 1931 so se stroški zvišali na 2 milijardi 973 milijonov zlatih mark.

V Veliki Britaniji so stroški za obvezno zavarovanje brezposelnih, ki so že v letu 1924 in 1925 bili izredno veliki, (51 in pol milijona funtov sterlingov), so narasli v letu 1930 na 101.3 mil. in za leto 1932-33 ceni delovni minister, da bodo stroški poskočili na 120 milijonov funtov sterlingov.

V Italiji so se od 1. 1924-25 stroški za zavarovane brezposelne delavce v preteklem letu povečali. V letu 1924 za znašali stroški 33.8 mil. lir, a v letu 1930 že 115.6 milijonov lir.

V navedenih številkah niso v posameznih državah vpoštene se podpore od dobrodelnih ustanov in delavskih strokovnih organizacij. Brez dvoma nam gornje številke dovolj govore o velikem bremenu, ki ga morajo nositi posamezne države, če hočejo ohraniti pri življenju tisoče in milijone državljanov. — V Nemčiji in Veliki Britaniji nameravajo stroške za podpiranje brezposelnih vzporediti z vsem narodnim dohodkom. V Angliji je v letu 1931 znašal ves narodni dohodek okroglo 3 milijarde 332 mil. funtov sterlingov.

Celotna vsota, katere je bila izdana za plače in dnevnice, znaša 1 milijardo 709 milijonov funtov sterlingov. — Stroški za vzdrževanje brezposelnih delavcev so znašali okrog 3.7 odst. vseh ljudskih prejemkov ali okroglo 7.3 odst. od celotne vsote za plače in dnevnice.

Če bi k tem številkam: koliko izdajo posamezne države za brezposelne, pristeli se izdatke od onih držav, ki jih nismo našli, dobimo težke milijarde in milijarde, ki jih izgubi človeška družba zaradi strašne brezposelnosti, ki ima danes že ogromne dimenzije po vsem svetu.

Edino z uvedbo 5 dnevnega delovnega tedna ali 6 urnika bi se dala brezposelnost vsaj začasno zmanjšati.

Uspeh bi bil zagotovljen seveda samo takrat, če bi delavci in nameščenci tudi v naprej dobivali isto plačo.

Delodajalci seveda ne pristanejo na to, ker bo potem premalo profita, čeprav bodo šli in zvalili vse breme na konzumenta, tako, da bodo vseeno po starem odirali in zaslužili.

Prav in utemeljeno bi bilo, če bi se delodajalcem odtegovalo za gornje in podobne svrhe že v času gospodarske konjunktore, ko ni še toliko potreba. Gospodarstvo bi se gotovo opomoglo in zadobilo potreben razmah, če bi se brezposelne mase postopoma zaposlile.

Danes zaltevaajo žrtve samo omenih in zato ne bomo prišli do zaželjenega konca.

VSAK S SVOJO TAB LICO NA PRISIH.

Ravnatelj nekega pariškega gledališča je prišel na izvirno misel. Avtorje igranih predstav je prosil, naj med gledališkimi pavzami delijo podpisane na gledališke programe. Občinstvo je bilo silno veselo te novosti in avtorji kar ne morejo med pavzami ustreči vsem gledalcem, ki bi radi njihove podpise. Na ta način se občinstvo zadržava tudi med pavzami. Marsikateri Parizan privabi prav ta novost v gledališče. Poleg tega pravna gledališča preda tudi več programov.

V Parizu je navada, da pisatelji ob najrazličnejših priložnostih dajejo podpis na svoje knjige. Že stara. Pri nas smo jo po dolgem času pričeli tudi posnemati. Ali bodo naši gledališki ravnatelji posnemali pariškega podjetnika? — Lahko to ne pojde, ker dajejo naša gledališča malo izvirnih iger — saj je teh tudi malo. Ob tej priložnosti je neki Parizan pripomnil, da bi bilo najbolje, da bi kar vsak človek nosil stalno na prsih malo tablico s lastnim imenom.

Dopisi.

Brooklyn, N. Y.

Naj pričenem z delavskimi razmerami. V velikem New Yorku in Brooklynu je brezposelnost tudi jako velika. Slovenci smo v veliki večini odvisni od slavnikiarje.

Ne morem reči, da je prav pod ničlo, je pa jako blizu. Zadnjih par mesecev se nekaj dela, in to je skoraj vse, da se dela, zaslužek je pa jako majhen.

Za spremembo, da pozabimo svoje nadloge in težave vsaj za en večer ali popoldan, pa že poskrbe naša pevska društva in druge organizacije.

Pevsko društvo "Slovan", pod vodstvom Mr. Ig. Hude-ča, je imelo svojo spomladansko prireditev v nedeljo dne 19. marca v Slovenskem domu na 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

Koncert je bil jako obsežen in nazadnje se igra. Ker sem prepričan, da bo o vsem še bolj obširno poročano v časopisih, bom samo površno omenil oziroma poročal.

Čeravno je bilo neko tako ne-naklonjeno Slovanu prireditvi, ker je deževalo in snežilo vse popoldan in večer, je bila udeležba velika, tako da je "Slovan" lahko ponosen. Njegovi prijatelji ga niso zapustili, akoravno je bilo jako slabo vreme.

Bil je popoldan in večer užitka. Lepo petje Slovanov kot zbor, njegov jako dober kvintet, posebno pa tenor solo, katero je pel Mr. Fr. Padar.

Mladinski tamburaški zbor pod vodstvom Mr. Jos. Gerjeviča — tudi imenitno igra težke slovenske narodne pesmi. Vsa čast tu rojeni slovenski mladini in njenemu učitelju. Le tako naprej!

Solo na gosli je izvajal Mr. Albert Decsov, na klavir ga je spremljala njegova sestra Miss Elsie Decsov. Oba sta otroka slovenske matere. Želel bi, da bi ju slišali vsi, kateri berete ta list in še več drugih, in ne samo newyorská slovenska naselbina. Čast, komur čast.

Banjo duet sta izvajala Mr. V. Skrabar in Mr. Alb. Ballman. Bil je tudi jako dober, za kar jima je občinstvo dalo velikanski aplavz, tako da sta morala zaigrati še par pesmi, ki niso bile v programu.

Sopran solo je pela Miss Mary Arvel in sicer dve pesmi tako imenitno, kot da to njen poklic. Tudi čast za tu rojeno mlado Slovenko.

Misses Marta in Hilda Hude, sta tudi fino zapeli. To sta jako mladi Slovenki, pa zelo nadarjeni za glasbo in petje. Vsa čast jima!

V igri "Ženska brivec", je bil Mr. Vinko Ovea, katerega je najel brivski mojster Mr. Frank Pirnat, prav dobro preobleden v žensko. Publiko se mu je jako smejala, ko je bil "Slovanova" pevec Mr. Louis Peliča, in Mr. John Mačka. Vsi so bili dobri v komiki, oziroma igri.

Po vsem tem se je pa pričela prosta zabava in ples, ki je trajal do jutranjih ur. Bilo je jako živahno v zgornji in spodnji dvorani.

Za nedeljo 2. aprila nam pa obeta prirediti društvo "Domovina" veselo igro "Charleyeva teta" v prostorih Slovenskega Doma, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y., pod vodstvom našega priznanega pevca Mr. Anton Šublja. Začetek

točno ob 3. uri popoldne. Vstopni na, kot sem čul, bo malenkostna, samo 40c za osebo; otroci so prosti.

Igra je jako smešna, in v slučaju, da bi se do greha nasmejali, pojdemo pa po igri na Osmo, kjer se prične ob 8. uri sv. Misijon. Prosi se, da bi se upoštevalo, da se igra prične točno ob uropev-dani uri, ker je tri-dejanka in precej dolga, da bo pravočasno končana, in bo toraj še dosti časa za iti v New York na Osmo cesto.

Razlagati igro, bi bilo preobširno. Videli boste, kako si znajo mladi študentje v potrebi hitro pomagati iz zadrege. Kako se stari gospodje sučejo okrog ženske milijonarki, ker jim diše njeni milijoni, oziroma se osramote, ker je bil v ženo milijonarko preobsežen navihani študent. To je jedro igre.

Prvo nedeljo po Veliki noči, to je 23. aprila pa zopet pokaže Mr. Anton Šubelj naše mlade moči na odru, namreč mladinski oddelk Slovenskega pevskega in dramatičnega društva "Domovina". Učestvo igro "Krojaček-junček". Bomo videli, če zna Mr. Šubelj res igrati. Peti jih je naučil v par tednih, če jih še igrati nauči v tako kratkem času, potem se pa brez dvoma tudi na coperniju nekaj razume.

Toraj se prosi druga društva, če le mogoče, da to vpoštevajo in pokažejo Mr. A. Šublj in njegovim mladim učencem, da mu gredo na roko, ker se toliko žrtuje za našo mladino.

Bolj obširen program za mladinsko predstavo dne 23. aprila bo še pravočasno poročan.

Opazovalec.

National Veterans Home, Cal.

"Življenje je slično praznim sanjam" je pel neki ameriški pesnik, dočim je drugi označil življenje kot neprestan boj, od zibelke do groba. Najboljši ameriški pojmi o življenju je pa, da ima sleherni pravico živeti svoje lastno življenje, ga uravnati po svojih lastnih željah in ga prilagoditi svojim lastnim stremljenjem. Seveda, ta cilj mora imeti neprestano pred očmi. Navzlic temu pa še ne vemo in najbrž ne bomo nikdar vedeli, kaj je življenje, odkod prihaja in kam gre.

O tem in sličnem sem premišljeval prejšnji teden, ko so pokopali mojega brata Milana.

Rojen je bil na Vrhniki pred kakimi petdesetimi leti in je došel s svojimi starši v Chicago, kamor se je preselila naša velika družina leta 1892 iz Slovenije.

Med sedmimi brati in sestrami je došel in odšel pozneje v Alasko, kjer je šestnajst let stikal za valjivo rmeno kovino, za zlato. Ko je vstopila Amerika v svetovno vojno, se je vrnil domov v Pueblo, stopil v vojaško službo in odpotoval v Francijo. Postal je žrtve strupenega plina in granatnega šoka ter je bil pohabljen za vse življenje. Ameriška vlada mu je do smrti plačala vso odškodnino.

Bil je samec in zapušča mater, dva brata in dve sestri v Pueblo ter eno sestro v Joliet.

Sedaj je popoldan, in Južna California je v vsej svoji prelesti.

V bližini bolnišnice, kjer so za mojega brata tekoni boleznijo tako čudovito skrbeli in mu posvečali vso pozornost, je veliko polje rde-

čih in belih nageljnov, cvetočih in valjujočih v pomladnem vetriču.

Sleheri dan sem videl vrtnarja, ki je trgat cvetje za nove grobove.

Na tem vladnem pokopališču je pokopanih nad deset tisoč veteranov. Za nove grobove je še celo miljo prostora.

V bolnišnicah, domovih in barakah je nad šest tisoč pohabljenih, slepih in bolnih veteranov. Poslopja tvorijo skoro malo mesto. Zemljišče, poslopja, ceste in parki — vse je last ameriške vlade.

Ako človek opazuje pohabljenega veterana, kateri hodijo ali jih pa prevažajo, mora postati zagovor-nik miru, pa če je bil še tako navdušen za vojno. Večina teh mož bo šlo zaradi vojne v zgodnji, pre-zgodnji grob.

Da, življenje je čudna zagonet-ka. Čemu bi jo skušali razrešiti, ker je nerazrečljiva? Samo div-jak, nevednež in praznovverec se boji (ne bom rekel smrti), boji se slovesa od življenja.

Walter Predovich.

Prijatelju Walterju Predo-vichu, njegovi dobri mami ter bratom in sestram izreka uradni-štvo "Glasa Naroda" iskreno soža-lje.

"JUTRI ZAVZAMEM REKO"

Te dni je slavil Gabriele d'Annun-zio, znani italijanski pisatelj, 70let-nico svojega rojstva. Njegovo na-ziranje glede Slovanov in posebu Jugoslovanov je pač znano. D'An-nunzio je znan pri nas posebno po svojem pohodu na Reko in po po-srečnem pohodu, da bi zase-del tudi Dalmacijo. Dne 12. sep-tembra 1919 se je D'Annunzio dvig-nil v legionarji iz vasi Ronchi pri Trzinu in odkorakal proti Reki. — Zanimivo je pismo, ki ga je dan pred odhodom iz Ronchijev pisal Mussoliniju.

"Dragi tovariši! Koeka je padla. Jutri zavzamem Reko z orožjem. Bog Italije je na naši strani! Ko sem vstal, me je tresla mrzlica. To-da odlašati ne morem. Zopet enkrat duh nadvlada meso. Pregled članek, ki je namenjen za "Gazzetta del Popolo" — ta list izhaja še danes v Turinu — in zaključim ga. Podpi-raj našo stvar tudi med konfliktom. Objemam te — Tvoj Gabriele D'Annunzio."

Benito Mussolini je ostal za ča-sa reške okupacije stalni v stikih z D'Annunzium in ga bodril v ča-su, ko so liberalne vlade zahtevale, naj se umakne. Decembra 1920 so morali legionarji zapustiti Reko in januarja 1921 jim je Benito Mus-solini napisal poslovlilni članek v svojem listu "Popolo d'Italia". Članek je zaključil s temle vki-likom: "Naj živi reška legija, naj živi 'Duce' D'Annunzio; Legija bo še oživela in nikdar umrla. Nasta-

mandrie di porci.)

ONIM, KI POŠILJAJO DENAR V DOMOVINO,

naznanjamo, da je mogoče poslati vsoto do sto dolar-jev brez vsake izjave, v kako svrhu je denar name-njen. Tozadnevna odredba je bila dne 17. marca od-pravljena. Kdor hoče poslati več kot sto dolarjev, naj podpiše spodnjo izjavo in naj nam jo pošlje z de-narno pošiljateljico.

DECLARATION FOR MONEY ORDER

I herewith declare that Money Order No. is sent by me for the purpose of

and is not intended for the purpose of speculation, placing sav-ings or making investment in a foreign country.
I certify that this transaction in no way contravenes the act of March 9th, 1933, the executive order of March 10th, 1933 or any regulation issued thereunder.

(Purchaser's Signature)

(Date)

Velikonočni prazniki so na pragu, toda še ved-no je čas, da razveselite svoje v domovini s ka-kim denarnim darilom.

MI BOMO TOČNO IN HITRO IZVRŠILI VSAKO POŠILJATEV

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 WEST 10th STREET

NEW YORK, N. Y.

TRAGIČEN KONEC APAŠKE-
GA PLESA

V Genovi sta te dni plesala 30 letni švicarski apaš Elvin Gaut-schi in njegova partnerica Ruth Gonnem apaški ples. Konec plesa markira umor moškega plesalca. Toda prizor, ki se je odigral na koncu tega plesa, ni bil markiran, temveč brdsko resničen. Ruth Gon-nen je zabodla soplesalca z bodalom tako občutljivo, da je Gautschi za-tulil od bolečin. Občinstvo je me-nilo, da je prizor živo resničen in je klicalo Gautschija na oder. To-da splošna osuplost je zavladala med publiko, ko se je razvedelo, da je Gautschi resnično zaboden, in da se ne more zahvaliti za priznanje, ker je izgubil preveč krvi.

JUBILEJ OMNIBUSA

Letos mine 110 let, odkar so v Parizu začeli voziti prvi omnibusi. Takrat se seveda niso imenovali omnibusi, temveč vozovi. Ime om-nibusi so dobili dve leti pozneje in prišlo je iz Nantese. Kako je nasto-ilo ime omnibus, nam pove zgodo-vina tega prometnega sredstva.

Leta 1825 je ustanovil bivši Na-poleonov častnik Baudry v Riche-bourgu pri Nantesu parno in rim-sko kopek, ki je bila od mesta pre-cej oddaljena in zato je dal napra-viti velik voz, kakršne je videl v Parizu. Na voz je napisal Voiture des Bains de Richebourg. Toda ta napis se mu ni zdel praktičen in razmišljal je, kako bi ga skrajšal. Bil je sicer bistre glave, pa mu ni prišlo na misel nič pametnega. Ne-kega dne se je pa izprehajal po ozkih ulicah starega mesta in nad reko kramarijo je zagledal napis: "Omne omnibus" (Vse za vse). Beseda omnibus mu je tako ugaja-la, da jo je dal takoj napisati na svoj voz. Ime se je hitro udomači-lo, prišlo je v Pariz, od tam pa v London in po vsem svetu.

pila se bo na snežnih gorah Snež-nika."

To pismo je toliko bolj značilno, ker je tedaj Mussolini sam nazval D'Annunzio z Ducejem. Prepuščaj mu je torej nekako vodilno vlogo v novem nacionalističnem gibanju. Pozneje je prišlo z njim in D'An-nunzium do hladnih odnosov prav radi tega, ker se je D'Annunzio sam potegoval za to vlogo, ki jo je v resnici prevzel Mussolini in se prišel nazivati Duceja.

Vso svojo nesramnost pa je D'Annunzio pokazal v svojem govoru dne 4. maja 1919 v "Augu-sten" v Rimu, ko je na račun Ju-goslovanov dejal: "Proč s suženj-skimi 'bastardi' in z njihovimi svi-rjarji ter z njihovimi svinjskimi čredami!" (Fuori la shiavaria ba-starda e le sue lordure e le sue mandrie di porci.)

Peter Zgaga

SUGESTIJA.

Pred dvaindvajsetimi leti je bi-la v domovini tako mila zima, ka-koršne niso pomnili najstarejši ljudje.

Gospodar škofjeloške pivovar-ne si je pulil tase: — Kaj bo, kaj bo, če ledu ne bo?

Bajerji okoli Kranja niso za-mrzneli. Sava menda nikdar ne zamrzne, po tolmunih Sore in Po-ljansčee je bil pa led komaj toli-ko debel kot je šipa v oknu.

Z velikim trdom in težavami smo napolnili malo ledenico pri "rajtsoli", v veliki ledenici, ki je bila med kašo in pivovarno, je bil sicer mrz, toda niti koščka ledu.

Klet, kjer se pivo v velikih so-dih stara in počiva, je bila isto-tako mrzla. Pijača nam torej ni šla v kvar.

Pritisnilo je v oče poletje. Piva je bilo komaj za tri tedne; nove-ga nismo mogli kuhati, ker je bi-la klet, v kateri vre pivo v o-gromnih kadelh, prepolna. Da bi pivovarni zmanjkalo piva, bi bil prevelik skandal, in še tisto malec kredita, ki ga je uživala škofje-loška "prajerea" bi šlo po vodi.

Pivo smo kuhali po receptu, ki si ga je bil gospodar prisvojil v Budjevičah na Češkem. Ista bar-va, ista moč — toda okus med na-šim in budjevičkim pivom — je bil kakor noč in dan.

Za vrček budjeviškega bi dal z veseljem sodček našega.

Nekega večera so bili alarmira-ni vsi hlapeci. Naložili so prazne sodčke in jih odpeljali na postajo v Kranj. Peljali so jih petkrat ali desetkrat, kajti za tri vagonce pi-va, ki ga je gospodar iz Budjevič naložil, je treba že precej posode.

Prazni sodčki z vzgano firmo škofjeloške pivovarne so romali v Budjevičce, mi smo pa v božjem strahu postavili in čakali. V vsej pivovarni je bilo našega piva ko-maj dvajset hektolitrov.

Kaj je to za poletno, žejo? Sor-ška in Poljanska dolina, kjer smo imeli svoje odjemalce, sta že od nekdaj na glas kot jako žejni dolini.

Po dobrem tednu dospje brzo-javka, da so bili trije vagoni bu-djeviškega piva poslani na kolo-dvor v Kranj.

Zopet so zapregli hlapeci — to-pot prazne vozove — in v temni noči začeli dovlačiti s krajskega kolodvora nebesko pijačo v škof-jeloško klet.

Nastavili smo prvi sodček. In kot sem rekel: — Ista barva, iste pene kakor pri našem pivu — to-da okus, okus neizmerno boljši. Deset sodčkov smo spravili za "domačo porabo", druge so pa za-čeli naslednjega dne hlapeci razva-žati po Loki in okolici.

Gospodar je strahoma čakal, kakšen učinek bo imela njegova prevara. In čudo božje — razen nas v pivovarni ni bilo niti enega človeka, ki bi poznal razložek.

Celo loški škrieci, ki so znano sladokosnede, so mislili, da pijejo domačo pijačo.

Gospodar je trpel ogromno ško-do, pa mu ni bilo mar, samo da je rešil ugled domačega podjetja. Pri vsakem sodčku je imel skoro deset kron izgube.

Ta proces je še parkrat pono-vil do prve jesenske zmrzali. Še-le potem so pošiljate iz Budjevič prenehale.

In to je tisto, kar imenujem su-gestija.

Poljanska in Sorška dolina ter Savska dolina do Medvoda so pile za cenen denar najfinejše budje-viško pivo, pa ni nihče tega opa-zil.

Šele pozimi, ko smo že domače pivo točili, sem videl starega kme-ta, ki je prišel po pivo gori od Že-leznikov. Sedel je v špelini resta-uraciji ter zvrčal vrček za vrč-ko.

In pri tem je važno govoril: — Ja, to je pir, to je pir, ne pa tista curica, ki ste jo poletito točili ...

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANE-SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA-STOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 300	\$ 3.50	Lir 100	\$ 5.85
Din 500	\$ 5.00	Lir 200	\$ 11.35
Din 600	\$ 6.55	Lir 300	\$ 16.50
Din 800	\$ 8.00	Lir 400	\$ 22.00
Din 1000	\$ 10.00	Lir 500	\$ 27.50
Din 2000	\$ 20.00	Lir 1000	\$ 55.00

Za izplačilo vseh zneskov nad zgoraj navedeno, bodal v dinarji ali drugih devizah, se boje pogaja.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$5.00 morate poslati	\$ 5.75
" " \$10.00	" " \$10.85
" " \$15.00	" " \$16.00
" " \$20.00	" " \$21.00
" " \$30.00	" " \$31.25
" " \$50.00	" " \$51.50

Prejemnik goti v starem kraju izplačilo v dolarjih. Najna nakazila izvršujemo po Cable Transfer za prijetnostno \$1.—

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 WEST 10th STREET

NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

O HENRY:

KAKTEJA

Ko se je povrnil Trusdale v svojo stanovalnico, je osupnil pred lastno pisalno mizo. Kajti na njegovi mizi je ponosno stala v visoki rdeči vazi neka čudna rastlina z zelenimi cvetovi. Menda je bila to vrsta kakteja, ki je v velikanskih šopih polnila vso cerkev, da posluška rahel prigušen šum tisočih glasov, nežen šelest svilenih kril in počasi, zategnjen glas duhovnika, ki je na nekakoj neločljivo zvezal neporočeno.

Nevestin brat, Trusdaleov prijatelj, je sedel v kotu sode in je bil iskreno žalosten, da mora piti na samem. Oba mladenčca sta bila v trahih.

Med tem, ko je odpenjal Trusdale svoje rokavice, so švigali skozi njegov spomin urni in skelečni sveži doživljaji zadnjih ur. Se vedno se mu je zdelo, da čuti vonj cvetja, ki je v velikanskih šopih polnila vso cerkev, da posluška rahel prigušen šum tisočih glasov, nežen šelest svilenih kril in počasi, zategnjen glas duhovnika, ki je na nekakoj neločljivo zvezal neporočeno.

Ta obupna in zadnja misel je Trusdale tako zagnala spomin, da za njo ni mogel odgovoriti na vprašanje, kako in zakaj je izgubil Ellis? Zdalj, ko ga je globoko pretreslo to neznajno dejstvo, je neudajno pogledal v oči onemu, česar mu ni nikoli poprijel tako jasno pred očmi njegove vest — namreč lastnemu notranjemu, neusmiljenemu razlaganju velikega Jaz. Pred očmi si je vse čimje, s katerimi se je ličala njegova nadutost, sebičnost, narskilo bi na temelju te slike s popolno pravico dvomil o polnovrednosti njegovega razuma. Zdelo se je pri misli, da so utežili tuji ljudje dosti prej kakor on sam spoznat, vso revno beraško krinko njegove duševnosti. Napihnjena domisljivost! To je bila prava podoba na njegovem čitju prekrizanih lili! Kako vzvišena je bila med tem Ellis nad sličnimi napakami!

In vendar, kako... zakaj...

Ko je začela Ellis pred dvema tremi urami okoli ogla v cerkvi in počasi krenila proti oltarju, je doživel sam n'kotno, bolešno veselje, ki mu je tudi pomagalo, da se je začasno obvladal. Hotel si je na tistem dopovedati, da ima njena mrliška blest samo en pomen, da se zdaj misli na drugega moža. Ki nima ničesar skupnega z ženinom, katerega bo z njo do grob zvezala cerkvena oblast. A kmalu je moral izgubiti tudi to zadnjo beraško tolažbo. Kajti v trenutku, ko je vrgel rahel, zarez pogled na moža, ki ji je ponudil roko, je Trusdale, že razumel, da je za vselej pozabljen.

In vendar, kako... zakaj...

Ko je začela Ellis pred dvema tremi urami okoli ogla v cerkvi in počasi krenila proti oltarju, je doživel sam n'kotno, bolešno veselje, ki mu je tudi pomagalo, da se je začasno obvladal. Hotel si je na tistem dopovedati, da ima njena mrliška blest samo en pomen, da se zdaj misli na drugega moža. Ki nima ničesar skupnega z ženinom, katerega bo z njo do grob zvezala cerkvena oblast. A kmalu je moral izgubiti tudi to zadnjo beraško tolažbo. Kajti v trenutku, ko je vrgel rahel, zarez pogled na moža, ki ji je ponudil roko, je Trusdale, že razumel, da je za vselej pozabljen.

Nekoč je gledala Ellis tudi njega z istim izrazom, in je iz lastne izkušnje vedel, kaj pomeni ta njen pogled. Na ta način se je zrušila zdaj v nič njegova zadnja opora.

Zopet, že tisočkrat je pričel obujati spomine na dogodke onih zadnjih dnevov, katerim je sledil nepričakovan rezek prelom v njegovem razmerju do dekleta.

Kako dolgo poprej ga je ona smatrala in vtrajno dvigala na prestol, dočim je on po kraljevsko vzvišeno in dostojanstveno gledal dokaz njene oboževanja. Kako nežno mu je znala kaditi! Kako ljubko, prijazno in otročje prisrčno mu je izražala svoje nagajenje! Njeno globoko spoštovanje ga je tako dolgo odlikovalo z nečestvitimi mi prednostmi in zožnostmi, da se je naposled navadil njenih občudujočih besed kakor požira piščava vrago, ne da bi obrodila sadje in cvetje.

V zvezi s tem se je spomnil tudi onega večera, ko je bil povabil Ellis naj se povzpne na njegov prestol in z njim deli njegovo veličanstvo.

Ellis mu je rekla v teku razgovora: "Kapitan Carrouthers mi je pravil, da obvladate španščino kakor rojen Španec. Zakaj pa ste me ni do zdaj prikrivali to svojo zmožnost? Sploh mislim zdaj, da ni na svetu nobene stvari, ki vam ne bi bila dobro znana!"

Sveveda je bil Carrouthers bedak — kaj pa! A tudi sam, Trusdale, je bil v toliko kriv, da je res imel navado, da se je v klubu zvečer postavil s stariškim, osladno vplivnim kastiljskim pregovorom, za katerim je stikal po slovarjih... Carrouthers, eden izmed njegovih najboljših vnetih čestilcev, je izbral sleherni, še tako malo primerno priliko, da bi se pobahal z dvomljivo načitanostjo svojega malika. Ta malenkosten dogodek je postal glavni vzrok vsega čudnega nepojasnjenega nesporazuma.

Kako razburjena in plaša je bila onega nepozabnega večera! Vztrpetala je kakor njeta tička, ki ji je pred nogo položil svojo veliko osebnost. Tisti trenutek (pa tudi zdaj!) bi ji lahko prisegel, da je prečital v njenih očeh nedvomno privolitev. A bila je preveč plaša in skromna, da bi mu takoj naravnost odgovorila.

"Jutri vam pošljem odgovor!" je rekla, in on — kot velikodušen, o znani prepičan zmagovalce! — ji je s milostivim smehljajem dovolil ta odlog.

Ves prihodnji dan ni zapustil hiše, ker je nestrpno čakal na njen odgovor. V teku dneva mu je Ellis poslala to čudno kaktejo, ne da bi priložila vsaj najmanjše pisemce. Zraven je bila etiketa z barbarskim divjaškim ali nemara znanstvenim imenom cvetke.

Trusdale je čakal do poznega večera, a ni dobil nobenega odgovora. Brezmejna nadutost in užaljena častilčnost mu nista dovolila obiskati gospodično in osebno zahtevati pojasnilo. Šele dva dneva nato sta se srečala zvečer pri kosilu v hiši nekih znancev. Njuni pozdravi so bili popolnoma uradni in brezbržni, toda Ellis je v Trusdale uprla začuden, razburjen in vprašujoč pogled. A on je bil jako eljuden, toda trden in leden kakor demant. Očabno je pričakoval njeno izpoved. In potem je Ellis nenadno, po žensko naglo spremenila obraz in nastop. Spremenila se je takoj v sneg in led...

Glas drugega, v isti sobi navzočega človeka je prekinil potek njegovih misli in ga iztrezil.

"Vraga, kaj pa ti je, Trusdale!" je zaklical njen brat, "Povej vendar, lepo te prosim, kaj se je zgodilo? Videti si tako nesrečen, poparjen kot da bi se bil sam oženil. Saj si bil vendar pri svečanosti navzoč samo kot navaden gost. Pogledaj rajši name, ki sem bil tudi onemogočen pri tem resnem dogodku! Naredil sem skoro tri tisoč kilometrov z gnušno, umazano bananovo barko. Prehitel sem iz Južne Amerike, samo da bi ustregel muhasti ženski želji. No, pogledaj, kako junaško prenašam vse težke zahteve usode! Saj vendar veš, da nimam pod milim nebom prav nobene sorodnika razen edine sestrie. A zdaj moram tudi njo izgubiti. Ellis se je omožila in prav ima. Mora biti tako. Kaj pomaga, stari prijatelj. Predrami se torej in zvrni dober požirek!"

"Prav imas... dober požirek bo zdaj res najboljši!" je odgovoril Trusdale.

"A med nama bodi rečeno, ta tvoj brandy ni nič vreden!" mu je rekel prijatelj, ki je vstal in se mu približal. "Če boš prišel kdaj na obisk k nam v Punto-Redondo, moraj poskusiti brandy, ki ga nam žge stari Garcia lastnoročno. Bodi prepričan, da ti potem ne bo žal za raporno in dolgo pot. Oha, kaj pa je to, prijatelj? Neprčakovano vidim pri tebi starega znanca. Povej, prosim, odkod si dobil tole kaktejo?"

"Neki prijatelj mi jo je podaril," se je umaknil Trusdale točnemu odgovoru. "Ali ti je znana ta cvetka?"

"Menda je! Kako je ne bom poznal! Saj jo boš srečal pri nas v Punto-Redondo na vsakem koraku. Glej tu na etiketi je celo zapisano njeno ime. Ali poznas španščino, Trusdale?"

"Ne!" se je bridko nasmehnil Trusdale. "A zakaj! Ali je to špansko ime?"

"Seveda! Moraš vedeti, da sveto verujejo vsi rojaki v Punto-Redondo v staro izročilo: izmed vseh rastlin označja samo ta kakteja ljubiten onemu, ki jo dobi v dar. Njeno listje trepeta namreč kakor odpošiljateljevo zaljubljeno sree. Zato imenujejo povsod v Južni Ameriki to vrsto kakteja "Vento-marmie", kar pomeni v španščini: "Pridi po me in vzemi me!"

OPERACIJA V VLAKU

V Schwedatu je električna cesta na železnici povzela 7 letnega šolarja Jožefa Grafa, mu zdrobila levo nogo in pretresla možgane. Težko ranjenega dečka so takoj prenesli v brzovlak, ki bi se moral odpeljati proti Dunaju, da bi dečka tam oddali v bolnišnico. S postaje so pa obnem pozvali dunajsko rešilno postajo in ji poročali o stvari.

Inspeksijski zdravnik dr. Reht je iz tega poročila posnel, da deček brez čim prejše amputacije noge brzokne ne pride živ na Dunaj in je sporočil, da se bo z reševalnim avtom odpeljal brzovlakom naproti. Kjer bi ga srečal, naj bi se ta ustavil, da bi mogel zdravnik izvršiti operacijo. Tako se je tudi zgodilo.

Avto in brzovlak sta se srečala spredi pot, vlak se je za trenutek ustavil, zdravnik je s svojimi pomočniki skočil v vlak, ki je nato odbrzel proti Dunaju. Med tem je zdravnik ugotovil, da je amputacija res nujno potrebna in jo je tudi izvršil. Na Dunaju so dečka takoj odpeljali v bolnišnico in je ostal živ. Pravčasno pomoč mu je rešila vsaj življenje.

BURLEY TOBAC IZ KENTUCKYJA

"Direktno od pridelovalca do vas"

Kentucky Burley tobak je sušena najfinjša pridelava, ki jih mora pridelovalec kentuckyjska zemlja pridelovati, dozorel, sečnolist, gladek in mehak. Istih strodnih ukusov in dišav, ki jih dobi le po pravilnem "staranju". Mi smo preprčani, da niste še nikoli v življenju okusili ali posili bolj zadovoljivega in okusnega tobaka.

Posebna Ponudba!

PET FUNTOV TOBAKA ZA PUŠENJE

\$1

Starovrsten, zrel, sečnolist

Naš kentuckyjski Burley tobak se tako močno loči od tovarniško pripravljeneja tobaka, kot se loči dan od noči. Prost je vseh kemikalij in drugih popravkov, ki zakrivajo pomamljivosti, zavajajo okus in izpodkopavajo zdravje.

Mi se poslužujemo istih metod pri pripravljanju tobaka, kot so se jih posluževali naši pradedi, za svojo porabo. Vso trstost je odpravljena, ničesar ni v njem, kar bi grizlo jezik ali opirilo okus. Tisoči ljubitelji tobaka širom sveta prisegajo pri neprekosljljivih svojih tega tobaka za kajenje in žvečenje.

ZMANJŠATE VAŠE 1/2 MI PROIZJADATKE ZA TOBACI! dajamo direktno od pridelovalca, kar odpravi 18 centov davka pri funtu, ves dobitek tovarnarjev in posredovalcev, kar pomeni za vas približno 50% ali več. Nikakih lepih zavitev ali okrasov, sama kvaliteta, in mnogo iste.

CENA, KI PRIHRANI DENAR ZA ŽVEČENJE 5 Funtov Posilje ali za nam en ZA PUŠENJE \$1.00 dolar in mi vam bomo takoj poslali petfuntni zavitek. Denar povrnemo, če pošiljate ne bo zadovoljiva.

Pet funtov starovrstnega kentuckyjskega Burley tobaka da 10 velikih obrokov za pušiti ali 50 zalogaev tobaka za žvečenje.

25c Posilite 25 centov v srebru za poskusni enofuntni zavitek — lahkega ali močnega tobaka. En poskusni zavitek vas bo prepričal.

INDEPENDENT TOBACCO GROWERS ASSOCIATION INC. 1000 E. 10th St., FRANKFORT, KY.

Iz Slovenije.

Bratu, ženi in sinu je zažgal.

Pred mariborskim malim kazenskim senatom se je 14. marca dopolne zagovarjal 63-letni mizar Fran Ketiš z Ivanjovskega vrha zaradi zločina požiga. Gre za edinstven primer v sodni kroniki. Obtožnica opisuje njegov zločin naslednje: 7. februarja okrog polnoči se je vračal domov posestnik Alojz Kolar iz Oroslovec mimo posestva Antona Ketiša na Grabnoškem vrhu, je opazil, da je svignil iz kupa slame na Ketiševem dvorišču visok plamen. V istem trenutku je videl, da je od ognja pobegnil v noči neki možki, kateremu je Kolar naglo sledil in ga tudi dohitel. Ko ga je prijel, je spoznal, da ima opraviti s Francem Ketišem, mizarjem z Ivanjovskega vrha. Na vprašanje, kaj je dejal na bratovem dvorišču in zakaj je zažgal, Ketiš ni hotel ničesar odgovoriti. Antonu Ketišu je zgorelo okrog 3000 kg slame, dočim se je poslopja posrečilo še rešiti. Škoda, ki na n' bila krita z zavarovalnino je znašala 15.000 dinarjev.

Kaki dve uri prej pa je začelo goreti pri obtoženčevi ločeni ženi Ljudmili Ketiševi na Kapelskem vrhu, kjer je bil ogenj še pravčasno opažen in se je posrečilo sosedem požar onemčiti in rešiti vso živino. Zgorela je le streha na gospodarskem poslopju in znaša škoda tudi nad 10.000 Din. Ketiševa je bila zavarovana le za 4000 Din.

Isti večer je tudi zgorela vinčarija obtoženčevega sina Ivana Ketiša v Okoslavcih, kjer je znašala škoda tudi nad 10.000 Din, dočim je bil Ivan Ketiš zavarovan le za 3000 Din.

Kolar je Ketiša odvedel k orožnikom, kjer je Ketiš priznal, da je na vseh treh krajih zažgal sam, ker je brata, ženo in sina smrtno sovražil, čes da mu niso pustili živeti. Žena je izpovedala, da jo je Ketiš zapustil že pred kakimi 30 leti z otroki vred, ki jih je le zelo težko vzredila in vzgojila. Vse, kar je od tedaj zaslužil, je porabil zase in ni podpiral ne nje ne otrok.

Obtožence je tudi sedaj pri sodišču izpovedal, da je imel silno veselje, ko je gledal, kako gori imovina njegovih ljudi in da se prav nič ne kesa da je zažgal. Obsojen je bil na 3 leta strogega zapora in na triletno izgubo častnih državljanjskih pravic.

Nato je stopil pred sodnike 24. letni mizarški pomočnik Ivan Kramer iz Pesnice, strah prebivalcev Slovenskih gor. Na vesti ni nič manj kakor 24 vlomov in tatvin. Kradel je enostavno vse, kar mu je prišlo pred oči in pod preste. V času od 5. avgusta do 17. septembra lani se je klatil po Slovenskih gorah in skrivaj obiskoval kmečke domove, zidance in kokošje hleve, to pa navadno v času, ko so bili ljudje pri delu, ki ga je on sam močno mrzil. V njegovo nenamitno malho so romale poleg denarja, perila, mesa, raznih dragih živil in obutve tudi kokoši, ki jih je nato prodajal v sosednjih vaseh. Kramer je svoje tatunske uspehe deloma priznal, deloma pa jih je skušal utajiti, č' je videl, da ni neposrednih dokazov za njegovo krivdo. Ker se je senat prepričal o njegovi krivdi, ga je obsodil na 5 let strogega zapora in enako dobo izgube častnih državljanjskih pravic.

Lastnega otroka je zastrupil.

Pred kratkim smo poročali, da je na nepojasnjen način umrla šestletna deklica od Sv. Barbare v Slovenskih gorah, Elizabeta Doklova, v katere želodec so pri razteženju našli večjo količino solne kisline. Tedaj še ni bilo znano, kdo je zagrešil zločin. Državno tožilstvo je zatorec uvedlo preiskavo in ugotovilo, da je deklico zastrupil njen lastni nezakonski oče Franc Lešnik, viničarjev sin v Jablaneh pri Sv. Lenartu v Slovenskih gorah.

Lešnik je prišel v stanovanje svoje ljubice, otrokove matere, in ostal tam dalje časa. Bil je zelo miren in tudi dobre volje. Ko se je mati za nekaj trenutkov odstranila iz sobe v kuhinjo, je Lešnik izabil priložnost in vlij otroku v usta večjo količino solne kisline. Deklica je pričela jokati,

nakar je prihitela njena mati v sobo, vzela otroka in ga prepeljala v mariborsko bolnico, kjer je umrl. Lešnika so aretirali in prepeljali v zapore mariborskega okrožnega sodišča.

Graničarska žaloigra na meji.

Na italijansko-jugoslovanski meji, v sektorju pri Vrhopolju, ki leži v skrajnem krilu Poljanske doline, se je odigrala pred kratkim tragedija, katere podrobnosti bo ugotovila za uvedena preiskava. Graničar Radičević je ustrelil svojega komandirja straže, kaplarja Radovanoviča. Po dosedanjih poročilih je prišlo do tragičnega dogodka takole:

Komandir straže je bil vester in skrben človek, prijeten družnik in vsikdar mož na svojem mestu. Doma je bil iz Požarevca, za ženo pa si je izbral Slovenko, domačinko iz Podlovskega brda. Imela sta dvoje otrok. Komandir je bil seveda kot vzoren človek povsod priljubljen in je želel, da bi bili enako upoštevani tudi njegovi vojniki. Pri tem pa mu je delal precej pregeljavje graničar Radičević, ki ga opisujejo ljudje kot človeka zelo razburjive in togotne narave. Zasebno življenje graničarja ni bilo najzgodnejše, zato ga je komandir opetovano opozoril na njegovo ponašanje. To pa je Radičevića jezilo in je pričel gojiti do Radovanoviča mržnjo in je že ob neki priliki baže zagrozil, da bo napravil s komandirjem temeljiti obračun, do katerega je tudi res prišlo.

V Radičevićevi glavi se je skoval strašen načrt. Z nabitno puško se je skril v nedeljo popoldne 5. marca v stražnici in pričakoval komandirja. Čim je ta, nič hudega sluteč odprl vrata, je nameril graničar puško naravnost proti glavi Radovanoviča. Ta je v trenutku udaril z roko po puški, v tem pa je že odjeknil strel, ki je razmesaril komandirju vse roko prav do ramena. Ves v krvi se je zgrudil komandir na tla, dočim je napadalec zbežal v četr ure oddaljeno hišo pri Jeramu, kjer se je dobesedno zabarikadiriral. S seboj je vzel okoli 60 nabojev in nekaj ročnih granat.

Komandirja so težko ranjene, ga prenesli v stražnico in poslali takoj po zdravnika dr. Gregorčiča v Poljane. Medtem so nastopile notranje krvavitve, vsaka pomoč je bila izključena in ob 7. zvečer je komandir umrl. Njegovo truplo so prenesli v Sokolski dom v Sovodnji, kjer je bilo položeno na mrtvaški oder in okoder se je vršil pogreb na ondoto pokopališče.

Prišli so sedaj zasledovati ubijalec. Toda zasledovalci so kmalu uvideli, da se Radičević ne bo udal brez boja. Čim je zagledal graničarje in orožnike, ki so se bližali hiši, je začel streljati na vse strani. Obramba mu je bila toliko lažja, ker ima hiša le malo okenej in vrat in stoji na zelo razglednem prostoru, da se ji ni lahko približati. Radičević se je obupno branil, čeprav je vedel, da je od vseh strani obkrojen. Hišo so obstreljevali tudi s strojno puško in so strelj vidni po zidovju. Razbite so tudi vse šipe. Ubijalec pa se ni vdal. Na strele je odgovarjal s protistrelji, hrane mu pa za dobra dva tedna v hiši tudi ni manjkalo. Zasledovalci bi s skupnim napadom v hišo gotovo vdrli in pobesnelega graničarja zajeli, toda ni bilo izključeno, da bi prišlo pri tem do novih, v tem primeru popolnoma nepotrebnih žrtev. Zato so se odločili počakati ugodne prilike, ko bo Radičević ponehal s svojim divjanjem, ki je merilo na pravečo blaznost. Obstreljevanje se je nadaljevalo tudi v torek 7. marca ves dan in še zvečer ni pojenjalo. Jeramova hiša je bila podobna utrjenemu taboru in so pokali strelj na obeh straneh. Ponoči pa je Radičević podlegel. — Bil je tudi on poročen, ima ženo v Srbiji, je menda eiganskega pokolenja, pristojen pa v Niš.

Rimski sarkofag in druge nove najdbe.

V jugozapadnem delu Ljubljane se je dne 8. marca raznesla senzeacija o rimskih izkopninah na stavbnem prostoru Trgovske akademije, na vogalu Gregoričeve ulice in Bleiweisove ceste. Delavci tam že nad tri tedne kopljejo temelj za novo lepo stavbo v vsej širini od stanovanjske hiše ZTOI do Gregoričeve ulice. Čim so prišli delavci do 2 m globine, so našli na izredno trden fundament stare rimske ceste, ki je tekla mimo Emone. Prav na kraju, med Trgovskim domom in med zborniško hišo, so morali voditi v Emono tudi mestna vrata. Delavci so pri kopanju skoro dan za dnem našli na kak star rimski novec, ko pa so pričeli kopati temelj ob zborniški stanovanjski hiši in pa kanal pod Bleiweisovo cesto, so zadel na velike skalne kvadre. Tik ob njih so nato odkopali dobro ohranjen rimski sarkofag iz peščenca, ki je bil še pokrit in počen le na nekaterih mestih. Sarkofag so odkrili in našli notri dobro ohranjene človeške kosti.

O najdbi so na odredbo inženirja Dimnika takoj obvestili muzej in magistrat. Na kraj zanimivih najdb je dopolnje prisel direktor muzeja dr. Mal s kostumom dr. Ložarjem in preparatorjem Herfortom, kmalu pa se je tam zglasil profesor arheologije na univerzi dr. Balduin Saria. Poleg kosti, ki so menda ostanki katkega mladega Emončana, so našli v sarkofagu tudi več rimskih posod, zražen pa razne rimske kovance iz tretjega stoletja po Kristu.

Pri nadaljnjem izkopavanju so našli delavci še na kakih 7 okostij, ki pa so ležala pristo v zemlji. Na tem kraju je bilo vsekakor namešeno manjše pokopališče, bržkone pa je stala tik zraven tudi starorimska vojaška čuvajnica. Zdalj odkopavajo delavci številne kvadre, ki so menda bili nekaki nagrobni spomeniki. Ko bodo te kamne popolnoma izkopali iz zemlje, se bo natančneje proučilo, če imajo kake napise. Kost stari Emončanov so znosili delavci na kup, da bodo skupno prenešene na pokopališče. Sarkofag sam z prazno posodo pa so spravili že dopolne na mestni magistrat.

Po prepisu si je prerezal vrat.

Na Savi so ljudje pod mučnim vtisom dogodka, ki se je odigral pri Frolovih. Tamkaj je domoval 70-letni ukokojejeni rudar France Jurič. Možak je bil precej varčen in je imel prištedenega nekaj drobiža. Pred dnevi pa je našel Jurič veselo družbo in je z njo posedel v gostilni. Kapljica mu je tako tekla, da je po tistem srečanju z veseljaki še rad pogledal v knjičico. Starčku je stopila pijača v glavo in je prišel domov precej korajžen. Spravil se je nad gospodarja in mu začel očitati, da že ve, zakaj mu gine prihranjeni denar...

Porlovi so seveda zatrjevali svojo nedolžnost: Jurič pa je venomer godel svojo, dokler ga eden izmed domačin ni potisnil v njegovo kamro, čes: "Izkriči se na svojem!" Starca je tak odločni ukrep zadel v živo. Iz predala je vzel britve — rezilo je šlo do gol-tanea, mahoma je bil ves v krvi. Težko hropenje je napotilo Frolovko, da je odprla vrata in uzrla obupen prizor: Jurič je ležal nezavesten na postelji, v rokah je stiskal okrvavljen britve, iz globoke rane v vratu je tekla kri; postelja in tla so bila že vsa krvava. Frolovi so nudili staremu nesrečniku prvo pomoč, nato pa so poklicali iz Litije zdravnika, ki je Juriča obvezal v toliko, da je bil zmožen vožnje v ljubljansko bolnico. Bolnikovo stanje je zaradi hude izgube krvi skrajno opasno, vendar pa glavna žila ni prerezana.

CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)

Slovene name

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGAR 'GLAS NARODA'

216 West 12th Street

New York City

Koledar l. 1933

Vsebuje poleg opisov dveh naših pisateljev Trobe in Rupnika tudi pesmi Johna Bukovinskega, opis našega "Severnega romarja" Platinjskega, par krasnih povesti, poučne članke iz zemljepisja, naravoslovja in zgodovine ter nešteto drugih zanimivosti.

Cena 50c

Vpoštevajoč slabše gospodarske razmere, smo ga tiskali le omejeno število. Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga naročite še danes.

TEH 160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, PO-UKA IN NASVETOV JE VREDNIH Z A VSAKEGA 50 CENTOV

Slovenic Publishing Company
216 West 16th Street New York, N. Y.

JUDITINA PRISEGA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

32

(Nadaljevanje.)

Ves čas se razgovarjajo zelo živahno in pri tem gospa Wernerjeva vedno opazuje komteso. Vse ji ugaja na njej: ponižno in vendar odločno bitje, njena pripravljenost vzeti nase boj za življenje, njena očarljiva živahnost in svežost in — njeno dostojno vedenje proti njenemu sinu. Vendar pa je opazila, da Felice ni tako brezbrizna proti Lutzju, ko se je obnašala, kajti pri pogledu na sina so ji zažarele oči. Kratko, Felice se je dobro vgnezdila v srce gospe Wernerjeve, ne da bi kaj slutila.

O pol šestih pride Hans Erlau, ki tudi pozdravi gospo z zahvalo na gospoda komercialnega svetnika. Vsi ga z veseljem pozdravijo, samo Judita se zadovolji z lahkim priklonom. Ker pa je že gospa Wernerjeva po Lutzju nekoliko vedela o razmerju med obema, ji je bilo jasno, da skriva ta mirni pozdrav dvojno prisrčenost.

Hansu prinese čaj in vzeti je moral tudi nekaj keksov. Razgovor se nato živahno nadaljuje in ko pozneje Lutz spremlja mater v hotel, mu pravi mati iskreno:

— To je bila zelo lepa ura, ki sem jo tam preživela. Obe dami sta na vse ljubljenski in takoj je mogoče opaziti, da ne spadata v te skromne razmere. In občudovati ju moram, kako sta se uživila v to. In komtesa je naravnost očarljiva, Lutz, in ti nikakor ne morem zameriti, da jo imaš rad, ker ji imam sama tudi rada.

In Lutz na ulici objame svojo mater ter jo prisrčno poljubi na lice.

— Saj sem vedel, mati, saj mora ugajati vaskemu človeku. In sedaj mi povej — ali si z njo popolnoma zadovoljna kot svojo sinahlo?

Mati ga smeje pogleda.

— Lutz, človeka spraviš v zadrego, ker me kar na ulici objemaš in poljubljaš, saj se ljudje spogledujejo nad tem. In kar se mene tiče — jaz sem že zadovoljna. Toda — vendar mislim, da pri njej nimam mnogo sreče, ker se je tako hladno obnašala proti tebi.

Lutz jo pogleda s svojimi rjavimi očmi, ki so bile tako zelo podobne njenim.

— Veš kaj, mati, danes je bila še zelo milostna proti meni; še kaj se je ravnala z menoj.

— In pri vsem tem upaš, da bo rekla da?

— Mati, tako sladko, majhno bitje je mogoče poznati skozi in skozi. Saj to ni nič drugega kot bojazan, da bi se v mene zaljubila. Tega se sploh ne ve, da se je to že zgodilo in ko bi ji to povedal naravnost, bi bilo zame slabo.

Oba se smejeta in nato pravi mati resno:

— Bodi previden s tem mladim srcem, Lutz, bila bi zelo velika aka, ako kaj pokvariš.

Prisrčno ji poljubi roko.

— Zlata mati, za to se ti zahvalim. Ne boj se; počakal bom svoj čas, četudi težko. Zelo si dobra, ker mi to poveš, ker zdaj vem, da si na moji strani.

Kmalu nato, ko je Lutz spremljal mater v hotel, se je sestal z Hansom Erlau. Felice se je že prej odpeljala z Hansovim avtomobilom in tako je Lutz vzel Hansa s seboj v svojem avtomobilu. Med potom je Hans Lutzju odkril svoje sree, seveda z največjim priznanjem matere. Toda Lutz je vendarle spoznal da je bila njegova mala komtesa zaradi malo dobrega življenja svoje matere grdo zapuščenca in svojemu očetu je moral dati prav, ker ni nikdar dobro govoril o grofici.

*

Felice se je vrnila na Erlau okoli pol sedmih. V večji jo sreča Miss Mildred in ko jo Felice pozdravi, je Mildred šla mimo nje z dvignjeno glavo in ponosno, ne da bi ji rekla kako besedo. Felice jo začudeno pogleda, potem pa se ji kmalu zasveti, da jo je mati proti Mildred tožila, da ni dovolj prijazna z njo, v sled česar jo je hotela kaznovati z zaničevanjem. Da bi si pa to dovolila, tega pa odločna komtesa ni mogla. S par skoki je bila za Mildred, ji zavstavi pot po stopnicah ter jo ostro pogleda.

— Ker ne morem misliti, da si kar naenkrat oslepela, in nisi opazila, ko sem prišla, vidim v tem, ker mi mojega pozdrava nisi odvrnila, samo tvojo veliko neolikanost. Vedno pa si še pri nas samo gost, četudi na to ne polagam mnogo vrednosti, ako me hočeš priznati za svojo sestrično. Ali hočeš tedaj svojo neolikanost takoj popraviti z oprostitjem? Drugače ti bom nadalje vstop v hišo zabranila in moreš čakati zunaj, da ti kdo prinese tvoje stvari.

Mildred jo ježno pogleda.

— O, ti si zlobna, sram te naj bo, da si svoji materi povzročila toliko bridkosti. Nisem te hotela pozdraviti in tudi ne maram s teboj in tvojim bratom imeti kaj opraviti. Zdaj bova šla z Erlau, tvoja mati in jaz.

Felice se zravna; vedela je, kako je njena mati razlagala ta spor in prime jo jeza.

— Nikdo ti ne brani, ako zapustiš Erlau in niti na misel mi ne pride da bi te zadrževala. Povedala sem ti že, da je najboljša, ako odpotuješ. Kar se pa tiče mojih odnosov do moje matere, ti ne dovolim, da o tem sodiš, kajti to je edino materina in moja zadeva. Sicer pa ne boš šla v tej hiši dalje niti en korak, dokler se ne oprostiš, ker si se tako neolikan obnašala proti meni.

Felice stoji z razprostrtimi rokami in izživaje gleda Mildred. Bilo je skoro smešno videti to malo ljubko postavko, ki je močni in koščeni Mildred zastavila pot, toda nekaj je moralo v njenih ponosnih očeh vplivati na Mildred, da je naglo, četudi ne neprijazno dogovorila:

— Well, prosim, oprost — in zdaj me pusti iti k tvoji materi.

V tem trenutku se zasliši od zgoraj glas grofice:

— Kaj pa se godi zdolaj?

— O, nič posebnega, samo zdelo se mi je potrebno, da sem Mildred nekoliko poučila o evropski dostojnosti, katero zelo potrebuje in to je vse.

In Felice stopi na stran in pusti Mildred mimo iti. Mildred ji zapretila s pestjo, nato pa naglo steče po stopnicah ter se pritoži pri grofici, čez da ji Felice ni dovolila iti po stopnicah.

Grofica pride navzdol, kot popolna užaljena kraljica.

— Za sebe si izgovorim, da mojih gostov ne nadlegujem, saj je že to dovolj, da ne ubogaš svoje goste. Kod si se pravzaprav celi dan potepala? Od danes zjutraj nisi bila več doma.

Felice široko odpre oči in resno gleda mater v obraz in bolestno se ji krčijo ustnice.

— Dopoldne sem bila v šoli, opoldne sem jedla pri gospej Heinovi, popoldne sem šla z Judito Falkovo na izprehod, srečali sva Hansa in Lutzja, sina komercialnega svetnika Wernerja; pozdravili smo Lutzovo mater, ki stanuje v hotelu, nato smo pa vsi šli h gospej Heinovi, ki nam je postregla s čajem; z nami je šla tudi gospa Wernerjeva. Nato sem se odpeljala domov. Hans pa bo prišel domov z Lutzjem.

Govorila je tako mirno in umerjeno, kot bi se bila naučila na pamet.

(Dalje prihodnjič.)

ŽENITNE PONUDBE V OBLIKI
OGLASOV

Oglasi kot pripomoček v iskanju ženina ali neveste niso pridobitev naše dobe, kakor bi utegnili marsikdo misliti. Že pred dobrimi sto leti so si ljudje pomagali z njimi, če drugače niso mogli zvesti v zakonski jarem. Seveda takrat iskane ženinov in nevest potom oglasov ni šlo v tako brzjavem slogu, kakor sedaj, temveč so bile navadno po listih cele štanjke. Že takrat so pa bili ljudje napram takim oglasom nezaupljivi, dočim je zdaj nezaupanje v tem pogledu skoraj popolnoma izginilo. V onih časih je bila namreč ta novost deloma proti običajem in moralnem čutu čitateljev.

Francoska revolucija je bila nekakšen mejnik v objavljanju ženskih ponudb po novinah. Od takrat so se pojavljali taki oglasi vedno pogostje in tako vidimo med drugim v "Gazette de France" iz maja 1. 1827 tole žensko ponudbo: — "38 letni mož, visok pet čevljev in 7 palcev, velik ljubitelj glasbe in imetnik zelo simpatičnega baritona, iz plemiškega rodu, ki mu je za revolucijo močno skrčila premoženje, rad združil svojo usodo z vdovo, ki ima okrog 50.000 frankov rente. Na leta ne gleda mnogo, še manj pa na telesne lastnosti, pač pa na to, da bi imela nevesta vse duševne vrline, da bi se odlikovala s plemenitim značajem, ki ga čimna tudi on in ki ga smatra za temelj družinske sreče. Če ga hoče primerna nevesta osebno spoznati, naj pride popoldne med 2. in 4. uro na teraso T."

Tudi v Angliji so se pojavljali podobni oglasi, ki jim pa ljudje niso pripisovali resnega značaja izveniš žensko ponudbo, objavljeno 5. julija 1. 1777. v "Morning Post". Oglas se je glasil:

"Išče se dekle z manjšo doto, ki ki bi bilo dovolj trezno in pošteno, da bi mogla postati žena dobrega moža in bi ji rahlostnost dopuščala odgovoriti na ta oglas. Mlad mož, visoko izobražen, star 26 let, trdnega zdravja, bistro glave in dobrega srea, bi bil zelo srecen, če bi se mogel s takim dekletom seznaniti. Odgovore je nasloviti na kavarno P. O. Castle Street."

Pristna ameriška ženska ponudba je bila objavljena v oktobru 1. 1812. v "Louisiana Gazette". Glasila se je:

"Mlad mož lepe postave in simpatičnega značaja, hrepeneč po ženi, se ponuja vsem dekletom in vdovam izpod 32 let kot dobiček v loteriji. Le ena številka bo zadela, srečna lastnica dobi njega in 30.000 dolarjev."

SAMOTARCI POLARNEGA
SVETA

Med najbolj zapuščene predstraže človeške civilizacije spada nedvomno postaje Jukonske brzjavne družbe Severni Canadi, ki se razprostirajo preko 3 tisoč km širokega ozemlja. Brzjavne drogeve predstavljajo tu visoka drevesa, a poleg ogromnih do 10 m visokih snežnih zametov in drugih nevarnosti se morajo uradniki paziti še pred sivimi medvedmi (grizliji). Me inšpekcijski obhodi vzdolž brzjavne proge se čisto primeri, da se človek sreča s to zverino, ki sicer le redko preide v napad. Tako se je neki uradnik srečal že s stotinami grizlijev, ne da bi ga bili napadli, nekoč pa se je eden le grozeče usmeril proti njemu. Mož ni imel puške pri sebi, a je v sili zažgal čašopis, ki ga je imel pri sebi in ga je medvedu zagnal v odprto žrelo. Zver je presenečeno obstala, nato pa jo je popihala, kar so jo nesla stopala.

Telegrafist neke druge samotne stanice je naletel na medveda v njeni neposredni bližini. Sprožil je vanj več strelcev, potem zagnal puško vanj in pobegnil v stanico. Njegov tovariš je našel potem medveda mrtvega nad puško.

Razen takšnih dogodkov in poslužanja radija ali kvartanja pa je le malo dogajanja v teh ozemljih polarnih pušč. Življenje je enolično in samotno, marsikdo zapade polarni psihozi in izvrši sa-

momor. Drugače pa je dežela, menda zaradi svojega ostrega in suhega mraza, zelo zdrava. Infekcij tam ne poznajo, nahodov in influence tudi ne. Pred kratkim je umrl v Vancouveru neki brzjavni uradnik, ki je prebil v vednem zdravju 30 let v tej samotni.

MED MRLIČI NA DNU
MORJA

V začetku letošnjega leta se je potopil v antiohijski ožini italijanski tovorni parnik "Palermo". Potapljač Petersen je prevzel nalogo poiskati potopljeni parnik na dnu morja in potegniti iz vode trupa šestih strojnikov in kurjačev, ki so se ležala v parniku. Petersen pripoveduje o svoji težki nalogi takole:

— Med množico rakov, rib in najrazličnejših morskih živali sem zagledal na široki, črni skali obise potopljenega parnika. Trup je moled čez skalo in tako je bil parnik podoben pravilnemu nestvoru. Od časa do časa se je potopljeni parnik zagugal. Skozi vrata, vodeča v strojni oddelek, je sililo iz parnika do pasu golo, zelenkasto-belo, zabuhlo, strahotno človeško truplo. Potegnil sem ga skozi vrata in tako sem imel vhod prost. V strojnem oddelku je vladala črna tema. Ko sem prižgal električno luč, sem začel iskati trupla. Obrazi nesrečnejšev so bili spačeni, iz široko odprtih oči jim je zrla nepopisna groza.

Ko sem stopil naprej in je začela voda valoviti, so se zagugala trupla, padla so mi k nogam in dvignila roke, kakor bi me prosila, naj jih rešim. Ta ples mrtičev je bil tako grozen, da me je spreletaval mraz. Z vrvo sem zvezal po dve in dve trupli skupaj, da bi jih spravil s potopljene ladje. Kar se je ladja nagnila na stran, vrata strojnega oddelka so se zapela in tako sem bil zaprt v tem strašnem grobu na dnu morja. Komaj sem mogel dihati, kajti vrata so bila stisnila gumijasto cev, po kateri sem dobival zrak. Napenjal sem vse sile, da bi odprl vrata, pa je bil pritisk vode močnejši. Šele s pomočjo železne droge se mi je posrečilo vrata odpreti in končno sem srečno spravil trupla iz morja.

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre
Na Hitrem Ekspresnem Parniku
PARIS
18. APRILA
19. Maja — 10. Junija
CHAMPLAIN
1. APRILA — 22. APRILA
ILE DE FRANCE
29. APRILA — 27. MAJA
NIZKE CENE DO VSEH DELOV
JUGOSLAVIJE
Za poštovanje in potne liste vrnite naše pooblaščenice agente
French Line
19 STATE STREET, NEW YORK

PO NOETOVIM SLEDEH

Pri izkopavanjih v Urju je našel angleški arheolog Woolley na sledove velike poplave, ki naj bi bila identična z vesoljnim potopom iz sv. pisma. Ta čas pa raziskuje neka druga ekspedicijska stare razvaline v spodnji Babiloniji, ki so znane pod imenom Fara in ki predstavljajo po vsej priliki starodavno mesto Šurupak, Noetovo rojstno mesto. V tem ozemlju so priče kopati na podlagi nekega sumerskega kamnitega napisu, ki ga hranijo v Britskem muzeju.

Ta napis vsebuje najstarejšo verzijo zgodbe o vesoljnem potopu, ki se v marsičem razlikuje od svetopisemskega opisa. Nae se tu imenuje Uta-Nafistim in je živel v Šurupaku. Skupina bogov je sklenila uničiti to mesto, a Nafistima je na to opozoril eden izmed bogov in mu velel, naj si zgradi veliko ladjo, v katero pojde lahko s svojo družino, svojimi delavci, svojo živino, zlatom in drugim. Ladja torej ni bila namenjena temu, da bi sprejela po en par vseh živih bitij, kakor pripoveduje sv. pismo, in je bila znatno manjša. Zgrajena je bila po vsej priliki po načinu primitivnih okroglih čolnov iz zlepljenega trstja, kakršne vidimo še dandanes na Efratu.

Velik dež je trajal po babilonski verziji samo 7 dni in ladja ni pristala na Araratu, temveč na gori Nizir. Naštim je izpustil najprvo goloba, potem lastovko, ki sta se oba vrnila, končno še krokarda, ki se ni vrnil — znamenje, da je nekje našel kopno zemljo. V ostalem se babilonska zgodba zelo dobro ujema s svetopisemsko, samo da ne pretirava v takšni meri in da je v vsem verjetnejša, n. pr. tudi v po-

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(FRANK SAKSER)

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING
NEWS

29. marca:	Albert Ballin v Hamburg
30. marca:	Bremen v Bremen
31. marca:	Olympic v Cherbourg
1. aprila:	Rex v Genoa Champlain v Havre Volendam v Boulogne
5. aprila:	Aquitania v Cherbourg Hamburg v Hamburg
7. aprila:	Europa v Bremen
8. aprila:	Conte di Savoia v Genoa
12. aprila:	Deutschland v Hamburg
14. aprila:	Statendam v Boulogne Saturnia v Trst
15. aprila:	Bremen v Bremen
18. aprila:	Majestic v Cherbourg Paris v Havre
19. aprila:	Manhattan v Havre New York v Hamburg
21. aprila:	Olympic v Cherbourg Mauretania v Cherbourg
22. aprila:	Champlain v Havre Roma v Genoa
25. aprila:	Leviathan v Cherbourg Europa v Bremen
26. aprila:	Berengaria v Cherbourg Albert Ballin v Hamburg Veendam v Boulogne
29. aprila:	Ile de France v Havre Augustus v Genoa

drobnosti, da je gnalo ladjo na jug proti morju, kar je vsekakor naravnostnejše nego verzija svetega pisma, ki pravi, da je ladja plula na sever proti 600 km oddaljenem Araratu. Po babilonski verziji je bil Noe-Nafistim tudi prednik, bržkone stric velikega sumerskega narodnega junaka in temu pripoveduje po kamnitem napisu svojo

... SKUPNA ...
POTOVANJA

pod osebnim vodstvom

V LJUBLJANO SE VRŠE LETOS S SLEDEČIMI PARNIKI:

AQUITANIA preko Cherbourgja, 6. APRILA — Velikonočni izlet

Potem še dva izleta — 10. maja in 5. julija

Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane\$ 102.34
za tja in nazaj pa samo\$ 182.00

CHAMPLAIN preko Havre — 1. APRILA — Velikonočni izlet

Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane\$ 91.73
za tja in nazaj pa samo\$ 171.50

Potem pa dva izleta s parnikom "Ile de France" 18. apr. in 27. maja

Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane\$ 101.23
za tja in nazaj pa samo\$ 182.00

SATURNIA preko Trsta — 31. MARCA

Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane\$ 97.50
za tja in nazaj pa samo\$ 171.50

BREMEN preko Cherbourgja — 30. MARCA

Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane\$ 104.84
za tja in nazaj pa samo\$ 185.50

S parnikom COLUMBUS — 22. APRILA

Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane\$ 100.34
za tja in nazaj pa samo\$ 178.50

Kdor se je odločil za potovanje v stari kraj to leto, naj se takoj prihlasi in preskrbeli bomo vse potrebno, da bo udobno in brez vseh skrbi potoval.

PIŠITE ŠE DANES NA:

Metropolitan Travel Bureau

(Frank Sakser)

216 West 18th Street

New York, N. Y.

